

۱- وزیر معادن و صنایع به حیث رئیس.

۲- معین وزارت مالیه به حیث معاون.

۳- معین وزارت اقتصاد به حیث عضو.

۴- معین وزارت تجارت به حیث عضو.

۵- معین وزارت انرژی و آب به حیث عضو.

۶- رئیس اداره ملی حفاظت محیط زیست به حیث عضو.

۷- رئیس امور معادن (منرال ها) و رئیس امور نفت و گاز بدون داشتن حق رای به حیث اعضا.

(۳) هر گاه شخصیکه مطالبات قبلی وی در رابطه به فعالیت های منرالی از طرف کمیسیون مندرج فقره (۲) این ماده قابل اعتبار شناخته شده باشد، در رابطه به درخواست حقوق منرالی مورد ادعا حق اولیت را دارد، مشروط بر اینکه با نظر داشت احکام این قانون مقرر معدن کلان شخص مذکور درخواست خویش را برای حصول این حق منرالی طی مدت نود روز از تاریخ به اعتبار شناخته مطالبات ادعای آن، توسط کمیسیون مذکور ارایه نماید.

هر گاه امتیاز حقوق منرالی جدید که طبق احکام این قانون صادر شده، از طرف کمیسیون مذکور بی اعتبار اعلام گردد، حقوق منرالی جدید قابل اعتبار بوده و ادعای قبلی قبل از اعلام سمع نمی باشد، در این صورت دارنده حقوق منرالی جدید مکلف به تأدیة جبران خساره دارنده حقوق منرالی اولی می باشد.

انفاز قانون:

ماده یکصد و نهم:

این قانون از تاریخ توشیح نافذ و در جریده رسمی نشر گردد.

با انفاز آن، قانون معادن منتشره جریده رسمی شماره (۷۸۲) مؤرخ ۱۳۷۵/۱/۱۵ و سایر احکام مغایر آن ملغی شمرده میشود.